

Levél és meghívó

mindazoknak,

akik Szent Ferenc és Boldog Charles de Foucauld nyomában szeretnének járni,

akiket vonz az egyszerű, munkás názáreti élet,

akik testvért látnak minden teremtményben,

akik közösségben szeretnék megélni az evangéliumot.

20. sivatagi hét:
2012. április 20-26.

Kedves Testvérem!

Szeretettel hívlak és várlak Bicske-Baboshegyen Szent Ferenc földjén
a fenti időpontban tartandó sivatagi hétre.

Témája: "Kövess engem!" (Máté 9,9)

Péntektől következő csütörtökig 6-8-10-en testvéri közösségben egyszerű körülmények között élünk, a prэшáz padlásán kiépített kápolnában naponta háromszor együtt imádkozunk, közösen főzünk és fizikai munkát végzünk, mely lehet építkezés, tereprendezés, bozótirtás, favágás, kerítés- vagy támfal-, esetleg kemenceépítés, aktuális veteményes- és gyümölcsöskerti munkák, mert nem utolsósorban innen kerül ki napi ennivalónk. Akadnak könnyebb munkák is bőven: festés, mázolás, főzés, mosogatás stb, stb.

A hétnek külön **költsége nincsen**, a koszthoz tetszés szerint hozzá lehet járulni valamivel (pl. sütemény, főzési alapanyag, sajt, felvágott, hús stb.), vagy ami otthon épp fölöslegben található.

Jelentkezés: Németh Mariettánál

nmariet@freemail.hu vagy nemeth.marietta.rita@gmail.com e-mail címen

vagy a

06-20-770-8704 telefonszámon.

Hozni kell: Ó- és Újszövetségi Szentírást,

lepedőt mindenképpen aztán vagy hálósákat vagy ágyneműhuzatot (kis- , nagypárna-, paplanhuzatot, kinek mi kell az alváshoz. Takarók, párnák vannak bőven!), erős cipőt, esőkabátot, törülközőt, esetleg gumicsizmát, zseblámpát és személyes holmit. A munkákhoz esetleg valamilyen szerszámot (pl. motoros fűrész) – előzetes megbeszélés alapján.

Aki tud, hozzon hangszer (gitár, furulya, stb.), hozza el kedvenc imádságát, énekét (szöveg+kotta, lehetőleg 3-4 példányban)!

Meleg víz, zuhanyozási lehetőség van.

Megérkezés: 20-án, pénteken 11-ig, de legkésőbb délután 5-ig.

Hazaindulás: 26-án, csütörtökön 16.10 Hegyikastély megállótól Széna tér felé (Ha valaki csak rövidebb ideig tud maradni, azért jelentkezzen! Ha nem telt be a létszám, neki is lesz hely.)

Megközelíthető:

Budapest Széna térről Bicskére induló **Volán busszal (Ind. 9.30 vagy 15.30)**. A menetidő 1 óra 5 perc. Mány falut elhagyva a **Hegyikastély megállónál** kell leszállni, s a leszállás oldalán **a földúton** elindulva **2 km gyalog**. Megbeszélés szerint kocsival kijövök a buszhoz.

Autóval: Bp-Budakeszi-Páty-Zsámbék-Hegyikastély-megálló (ez Mány mellett elhaladva ép a domb tetején van) vagy pedig az 1-es úton a Bicske-Mány-Csabdi körforgalomból jobbra kilépve ismét jobbra kb. 3 km, át az autópálya alatt, fel egész a dombtetőig, a Hegyikastély-megállóig, ahonnan balra kell befordulni a földútra. 2 km-t haladva a bal oldalon - már szántóföldek között - áll az úttól befelé 25 m-re a fehér, hegyes háromszög elejű házunk majdnem földig érő tetővel. (Hrsz. 6803/4) Tábla a bejárati sorompó mellett: Szent Ferenc földje.

Várom jelentkezésedet!

Testvéri szeretettel:

Németh Marietta

2012-03-12

Szent Ferenc földje, Bicske

Tíz esztendeje, 2002. február 11-én, a Lourdes-i jelenés napján vásároltuk meg a Bicske és Mány közötti szőlőhegyen fekvő egy hektáros területet.

Nem akartunk mi földet venni, a hely teljesen ismeretlen volt számunkra, amikor jó egy-másfél évvel korábban – a Gondviselés vezetésével - elvetődtünk erre a vidékre, s az országúttól távolodva a földúton egyszer csak egy másik autó állta utunkat, nem tudtunk tovább menni, ezért kiszálltunk. Szóba elegyedtünk - mint kiderült - a telek (eladó telek!!!) tulajdonosával. Egyből megtetszett, túlságosan is megtetszett ez a háromszáz méter hosszú, harminc méter széles domboldal – rajta 5 sor szőlő, 180 körtefa, egyéb gyümölcsfák és veteményes, egyik végén faház, a másikon egy száz éves présház pincével.

Pénzünk azonban nem volt, megvenni nem tudtuk volna.

Gondolataim ettől kezdve mégis folyton e körül keringtek: milyen jó lenne környezetkímélő módon, mérgek nélkül gazdálkodni, óvni az élővilágot, összhangban élni a természettel. Vendégeket fogadni, megteremteni a lehetőséget, hogy sokan jöhessenek ide elcsöndesedni, elmélyülni, imádkozni. hogy ez a darabka föld ne csak kert, ne csak gazdálkodásra alkalmas terület legyen, hanem olyan hely - természetesen házi kápolnával -, ahol a Jóistennel és egymással is találkozhatunk, megélhetjük a közösséget, együtt imádkozhatunk és dolgozhatunk.

2003 júniusában a pinkafeldi Szent Ferencről elnevezett közösség, a Franziskusgemeinschaft újbóli meghívására már másodszor tölthettem egy hetet Assisiben, ill. a Monte Subasio túloldalán fekvő romfalucskában, Nottianoban.

Örömmel mentem, mert a burgenlandi, laikusokból álló osztrák közösség tagjait akkor már jó tíz esztendeje barátaimnak, testvéreimnek mondhattam. Különböző keresztény mozgalmakat, kisközösségeket megismerve szívemben mindig hozzájuk tértem vissza: ez az a lelkeség, életforma, megélt kereszténység, amely legközelebb áll hozzám.

A közösség egyik alapító és meghatározó tagja, Fritz Giglinger vezette ezt a „sivatagi hetet”. Meséltem neki Bicskével kapcsolatos terveimről, elképzeléseimről, vízióimról. A hét egyik napján Szent Klára templomában Szent Ferenc keresztje előtt imádkoztunk. A templomból kijöve Fritz testvér azzal az imájában kapott ötlettel állt elő, hogy nálam Bicskén is tarthatnánk ugyanilyen munkával egybekötött „sivatagi heteket”. Tehát: imádság és munka egyszerű körülmények között Szent Ferenc és Charles de Foucauld nyomdokain járva.

Lelkes osztrák barátaim és néhány magyar testvér részvételével 2003 szeptemberében megtartottuk az első bicskei sivatagi hetet, azóta még további 18-at.

Álmaim jó része azóta valóra vált:

A présház padlásán a testvérek keze munkája nyomán kiépült a teljesen fölszerelt házikápolna, ahol reggel és este imára gyűlünk össze. A telek közepén majdnem kész a szabadtéri kápolna nagy fakereszttel, oltárral, padokkal.

A telek felső végén álló faházban nyolc főt kényelmesen el tudok helyezni, a présházban tudunk főzni, a mellette felállított hosszú asztalnál étkezni.

Fritz testvér a „birtoknak” mint a *Franziskusgemeinschaft* „filiájának” a *Franziskushof* nevet adta. Sokáig nem találtam meg ennek legjobban csengő magyar megfelelőjét, mígnem 2007 szeptemberében megszületett a mindenkinek tetsző magyar elnevezés: Szent Ferenc földje.

A présházat még a kezdet kezdetén Názáretnek neveztem el. Ahogy Károly testvér és a Kistestvérek Jézus rejtett názáreti életét élik, úgy ezeken a heteken mi is szegényen, egyszerű körülmények közt élünk, kétkezi munkát végzünk, imádkozunk, nem törekszünk nagy dolgokra néhány napig, egy hétig megpróbáljuk közösségben megélni az evangéliumot.

Mit takar a "sivatagi hét" elnevezés?

Maga a név Carlo Carrettótól származik, aki jó barátja volt az osztrák *Franziskusgemeinschaft*nek.

Fritz Giglinger vezetésével 1976 decemberében tartották az ausztriai Regelsbrunnban, Jézus Kistestvérei fraternitásában az első „sivatagi napokat”, melyet a mai napig több mint kétszáz követett: Ausztria különböző helyein, Assisiben, Spelloban, az Assisitől 12 km-re fekvő Nottianoban, továbbá Bicskén és egy bajorországi hegyi kunyhóban. Néhány ezer testvér biztosan részt vett már ilyen napokon, heteken, ki egyszer, ki kétszer, ki visszatérően többször is.

A 70-es évek végére ezekből a közösségekben eltöltött napokból, hetekből fejlődött ki az ún. sivatagi mozgalom, a *Wüstenbewegung*. Nem volt tagság, de legalább háromezren ide tartozónak érezték magukat Ausztriában. Számukra íródott a *Wüstenkurier* c. folyóirat.

Mi kötötte össze ezeket az embereket?

A világ szegényei iránt érzett szolidaritás, az igazságosság és a béke melletti kiállás, a teremtett világ megóvása és az evangéliumon alapuló egyszerű élet.

A sivatagi heteken a mindennapi rohanó életből kiszakadva a résztvevők megtapasztalják, hogy az új, egyszerű és boldog életbe az út a „sivatagon” át vezet.

Mi is valójában a sivatagi hét?

Fritz testvér több évtizedes megátásai és saját élményeim alapján így foglalnám össze:

Nehéz pontosan meghatározni, mert mindenki számára más és más. Át kell élni! Ahány ember, annyiféleképpen éli át:

Az egyik résztvevő itt találkozik először személyesen Istennel, a másik hosszú idő után újra rátalál. A harmadik hosszú időn keresztül cipelt terhektől szabadul, a negyedik közösségre lel.

Ki kell lépnünk a mindennapokból, megszokott körülményeink közül, a kényelmünkből, a teljesítménykényszerből, a minket állandóan körülvevő zajból, a fogyasztói létből, és be kell lépnünk a sivatag csendjébe, ha úgy tetszik, ki kell vonulnunk a pusztába. Ott aztán egyszer csak látni, hallani, csodálkozni kezdünk, kezdünk megsejteni valamit. Látjuk magunkat, a többieket, meglátjuk Istent.

Lassan megnyílunk, megszólalunk. Van, aki életében először itt mer saját szavaival imádkozni. Van, aki könnyeivel küzd, vagy szabadon is engedi őket. Meghallgatjuk egymást. Egyszer csak meghalljuk Istent. Imádkozunk. Ünnepeljük az Eucharisziát. Jézus bennünk és köztünk lesz.

Együtt eszünk, iszunk. Együtt dolgozunk. Énekelünk, sokat nevetünk, örülünk egymásnak, mindennek. A humor ott bujkál közöttünk, lassan megfertőz mindenkit, általánossá válik a vidámság. A nehézségek nem morgolódásra, hanem mosolyra készítetnek.

Új élet kezdődik bennünk.

Házunk, lakásunk - ahonnan jöttünk - a biztonságot, meghittséget jelentő otthonunk. Mindaz megvan benne, amire szükségünk van, ami kényelmünket szolgálja. Csinosítjuk, hogy jól érezzük magunkat benne.

A sivatagban, a pusztában szintén **házban** lakunk, de ez inkább olyan, mint a szegény embereké. Egyszerű, szerény hajlék, ahol csak a legszükségesebb dolgokat találjuk. De az egyszerűség, szegénység nem riaszt bennünket, sőt inkább vonzó számunkra. Egyből otthon érezzük magunkat. Rádöbbenünk, milyen kevés szükséges a boldogsághoz.

Közösségi életünk központja **a kápolna**.

Isten mindig, mindenütt jelen van: benned, a többiekben, minden teremtményben. Bizonyos helyeken pedig különösen is jelen van. Ezt érezzük ezekben az egyszerű, sivatagi kápolnáknban.

A falon a San Damiano kápolna keresztikonja, elől oltár, rajta gyertya, virág. A földön szőnyeg, imazsámolyok, énekfüzetek, Biblia. Az oltár mellett a gyermek Jézust felénk nyújtó Szűzanya kerámia szobra, valamint egy kis kosárkában a szalmán fekvő, karját kitaró, mosolygó Kisjézusé éppúgy, mint a Kistestvérek minden fraternitásában.

Jól érezzük magunkat itt!!! Letérdelünk, énekelünk, imádkozni kezdünk, szívből, szeretettel. Végre van rá időnk, sőt vágyunk imádkozni - hosszan, szabadon. Nem nézzük az órát. Olykor csendben vagyunk, néha hosszan is, de nem kínos ez a csönd. Nézzük Jézust, s Ő néz minket, csak úgy együtt vagyunk vele. Ha valaki meg akar szólalni, bátran megteheti, kérhet vagy javasolhat éneket, imát, el is kezdhet egyet. Elmondhatja örömét, fájdalmát.

Együtt dicsőítünk, kérünk, hálát adunk, könyörgünk. Odavisszük Jézushoz szeretteinket, távoli testvéreinket, a világ szegényeit.

Itt mindent szabad. A kápolna a sivatag szíve.

A sivatagban **egyszerű ételek** kerülnek az asztalra. Kenyér, zsír, hagyma, krumpli, lekvár, méz, tej, citromfű- vagy hársfatea, és mindaz a zöldség, gyümölcs, amely a kertben éppen terem. Az egyszerű étel mégis mindenkinek ízlik. Jobb, mint otthon. Mert vidám közösségben fogyasztjuk el. Az étel is Isten ajándéka, itt különösen is megtapasztaljuk, hogyan gondoskodik rólunk.

Sokak számára világossá válik, hogy a természetben mindent megtalálunk, amire csak szükségünk van: enivalót, levegőt, napfényt, szépséget, fűben, fában gyógyító erőt; jelen van az élet, a halál, de a feltámadás is.

Együtt kell élnünk a természettel. Nem tehetjük tönkre, nem zsákmányolhatjuk ki, nem szennyezhetjük tovább. Óvnunk, szeretnünk kell úgy, mint Szent Ferenc. Naphimnusza a sivatagi hetek talán leggyakrabban énekelt éneke.

Az utolsó esti liturgia ünnepélyesebb az összes többi imádságnál. Aztán búcsúvacsora, s másnap reggel indulás haza. Sokan nehéz szívvel hagyják el a sivatagot.

Isten minden alkalommal gazdagon megajándékoz bennünket.

Függelék

A Franziskusgemeinschaft (a Szent Ferencről elnevezett közösség) rövid bemutatása

(Címük: A-7423 Pinkafeld, Am Kalvarienberg 5. Ausztria; tel: +43-335742487)

Osztrák katolikus közösség egyházi jóváhagyással. 1981-ben alakult, családos és egyedülálló tagjai több mint 30 éve élnek (15-20-an) vagyonszövetségben. Ki-ki feladta korábbi foglalkozását, lakását, majd az egyháztól a Riedlingdorf és Pinkafeld fölötti Kálváriadombon kapott használaton kívüli öreg épületbe költöztek. Építkezésbe fogtak, és több hektáron gazdálkodni kezdtek. Mára már szép otthonuk és gazdaságuk van: erdők, gyümölcsfák, veteményes, üvegház, állatok (két tehén, tyúkok, birkák, nyulak),

Egyszerűen élnek, kétkezi munkát végeztek, majdnem mindent gépek nélkül. Hamarosan önellátók lettek, sőt terményeiket, termékeiket a kisváros piacán értékesítve bevételükből számottevő összeggel támogatják a harmadik világ szegényeit, de jutott már belőle Bőjte Csabának, és a bukaresti utcagyerekeknek is.

Van egy testvér plébániájuk Kongóban, személyes kapcsolatban állnak velük, az ő adományukból épült fel a templom és plébánia az őserdő közepén, ahol már többen vendégeskedtek, azaz dolgoztak közülük.

Világszerte ismerik őket, számtalan látogató érkezik hozzájuk a világ minden tájáról (Koreából, Dél-Amerikából, Afrikából, Európa különböző országaiból), hogy néhány napig, hétig együtt éljen, imádkozzon és dolgozzon velük. Sokan találják vonzónak ezt a munkás, közösségi életet, és csatlakozni is szeretnének hozzájuk. A jelentkezőknek próbaévet kell eltölteniük, aztán közös megegyezéssel történhet a felvétel.

Jó kapcsolatot ápolnak a környékbeliekkel is.

Szent Ferenc, Charles de Foucauld nyomdokain járnak, Carlo Carretto személyes barátjuk volt.

Naponta háromszor együtt imádkoznak, énekelnek, az evangélium talaján állnak.

Évente 3-szor jelenik meg „Francesco” című folyóiratuk, melybe alkalmanként egy adott témához kapcsolódva szinte mindnyájan írnak. Egyik alapító tagjuknak, Fritz Giglingernek több könyve is megjelent már: „Lieber Bruder Frans!” (Levelek Szent Ferenchez, szerzőtársa: Peter Heiss), „Kirche beginnt zu Hause”, több adventi és nagybőjti kalendárium, a Franziskuskalender (magyarul is: Szent Ferenc Kalendárium). A legutolsó a 2011-ben megjelent Werner Ertellel közösen -részben Bicskén - írt Lieber Bruder Jesus! (Levelek Jézushoz)

Létezik egy körjük rendeződő Freundeskreis, azaz Baráti kör, akik a közösséggel és egymással is tartják a kapcsolatot, részt vesznek a kálváriadombi eseményeken, időnként a Nottianoban tartott sivatagi heteken.

A közösség átlag életkora 60 év körül van, a fiatalok nem, vagy csak ideig-óráig vállalják ezt az életformát. Vajon lesz-e utánpótlás, lesz-e jövője a közösségnek? Vagy annyi volt a küldetése, hogy hosszú évtizedeken keresztül a jel szerepét töltsse be, és példát mutasson az egyszerű, élhető és boldog életre.

Szent Ferenc Kalendárium (Franziskuskalender)

Egész évre szóló olvasókönyv a boldog-szegénység misztikájához
egy évre, életed minden egyes évére

Szerző: Fritz Giglinger 2006.

Fordította és magyar adatokkal kiegészítette: Németh Marietta

Kiadta a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Bp, 2007.

Kapható: Németh Mariettától (20-770-8704)